

Nr 8

kwiecień
2019

NASZA GMINA

BEZPŁATNY BIULETYN INFORMACYJNY GMINY JÓZEFÓW NAD WISŁĄ

Dwumiesięcznik

W numerze:

Moja Mała Ojczyzna - Kaliszany

Wybory sołeckie 2019

Spotkanie z Jackiem Łapińskim

Sycylijska przygoda

Autor zdjęcia - Marcin Mikita

ISSN 2544-8609

Five decorated Easter eggs are arranged on a light-colored wooden surface. From left to right: a pink egg with a white zigzag pattern, a yellow egg with white polka dots, a pink egg with white polka dots, a blue egg with a white zigzag pattern, and a plain pink egg.

Święta Wielkanocne to czas spotkań w gronie rodzinnym, współpracowników oraz różnych społeczności, które nas łączą. To czas, kiedy wyciągamy do siebie dłonie w geście życzliwości, a przy świątecznym stole powinna panować wzajemna zgoda i radość.

Z okazji nadchodzących Świąt życzymy Państwu zdrowia, radości wśród najbliższych, a także wiary w ludzi i to, co dobre i piękne. Niech poczucie ciepła i jedności będzie mocnym fundamentem dodającym sił oraz odwagi w podejmowaniu ważnych, życiowych decyzji.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Piotr Stojak

Burmistrz

Grzegorz Kapica

BUDUJEMY MOSTY, A NIE MURY...

W dniach 20-24.03.2019 mieliśmy przyjemność gościć w Zespole Szkół Ogólnokształcących w Józefowie nad Wisłą uczniów z miast partnerskich Auce (Łotwa) i Skhidnica (Ukraina). Młodzież brała udział w Międzynarodowym Spotkaniu Młodzieży Polska-Łotwa-Ukraina. Głównym priorytetem przedsięwzięcia było odkrywanie wspólnych korzeni, przezwyciężanie uprzedzeń i stereotypów w postrzeganiu wspólnej historii oraz we współczesnych relacjach.

Uczestnicy wzięli udział w:

- biegu terenowym z Młodzieżową Radą Gminy,
- obchodach „Pierwszego Dnia Wiosny”,
- turnieju strzeleckim,
- warsztatach kulinarnych,
- warsztatach plastycznych,
- zajęciach integracyjnych,
- wyjeździe do Ćmielowa, Kazimierza Dolnego i Lublina.

Mimo bariery językowej młodzież chętnie brała udział we wszystkich zajęciach, a w niejednych oczach pojawiły się łzy podczas pożegnania.

KONKURS PLASTYCZNY „MOJE MIASTO – PRZESZŁOŚĆ I TERAŹNIEJSZOŚĆ”

Konkurs plastyczny „Moje miasto – przeszłość i teraźniejszość” z tematem przewodnim „Mam tak samo jak Ty. Moje miasto, a w nim... miał na celu wyrażanie za pomocą działań plastycznych własnych obserwacji i wiedzy oraz rozbudzenie przynależności narodowej i więzi emocjonalnej z miejscem zamieszkania. Prze-

znaczony był dla uczniów klas II-VI szkoły podstawowej.

Wzięło w nim udział 29 uczniów. Najlepsze prace zostały nagrodzone, a zwycięzcami zostali:

W kategorii

klas I-III szkoły podstawowej:

I miejsce-Roskosz J.

II miejsce - Józefacka A.

III miejsce - Struzik M.

W kategorii

klas IV-VI szkoły podstawowej:

I miejsce- Bis A.

II miejsce - Kowalska W.,Legęza M.

III miejsce - Kłudka M.

KS WISŁA - RUNDA WIOSENNA

Rozpoczęła się runda wiosenna rozgrywek piłkarskich. Nasza drużyna rozegrała dwa mecze. W pierwszym zremisowaliśmy z Iskrą Krzemień, drugi z Wisłą Annapol przegraliśmy 3:1. Czy zmiana trenera doda „skrzydeł” naszym piłkarzom już wkrótce się przekonamy. A Wy chłopcy pamiętajcie, jak mówi stare powiedzenie: *Chodzi o to, żeby strzelić jedną bramkę więcej od przeciwnika*. Powodzenia!

Terminarz rozgrywek

Kolejka nr 14

Iskra Krzemień-Wisła Józefów: 2019-03-31 14:00

Kolejka nr 15

Wisła Annapol-Wisła Józefów: 2019-04-07 16:00

Kolejka nr 16

Wisła Józefów-Orzeł Urzędów: 2019-04-14 13:00

Kolejka nr 17

Tęcza Bełżyce-Wisła Józefów: 2019-04-20 15:00

Kolejka nr 18

Wisła Józefów-Sygnal Chodel: 2019-04-28 14:00

Kolejka nr 19

Stok Zakrzówek-Wisła Józefów: 2019-05-01

Kolejka nr 20

Wisła Józefów-Ruch Popkowice-Zadworze: 2019-05-05 15:00

Kolejka nr 21

Potok Wielki-Wisła Józefów: 2019-05-12 14:00

Kolejka nr 22

Wisła Józefów-Perła Borzechów: 2019-05-19 15:00

Kolejka nr 23

Poniatowa Wieś-Wisła Józefów: 2019-05-26 13:30

Kolejka nr 24

Wisła Józefów-Płomień Trzydnik Duży: 2019-06-02 16:00

Kolejka nr 25

Tęcza Kraśnik -Wisła Józefów: 2019-06-09 17:30

Kolejka nr 26

Wisła Józefów-LKS Kowalin: 2019-06-16 18:00

SPOTKANIE Z AUTOREM - JACKIEM ŁAPIŃSKIM

Jacek Łapiński - jest autorem książki, ale prowadzi także szkolenia z zakresu rozwoju osobistego oraz pisze doktorat z prawa konstytucyjnego na Wydziale Prawa UWB. Autor prowadzi stronę autorską (inspirowanie od dobrego do lepszego): www.jackelapinski.pl. A tak sam autor pisze o sobie:

„Jestem nienasyconym czytelnikiem. Trawi mnie pasja poznania i zrozumienia wielu nowych tematów. Czytam wszystko co może wzbogacić moją wiedzę. Przeczytałem kilkaset książek i tysiące stron różnych materiałów. Jednak nie warto szczyścić się tym co się przeczytało, ale tym co się przemyślało i rzeczywiście dokonało.

W życiu zdobywałem różne doświadczenia zawodowe. Wykonywałem również zaszczytne funkcje publiczne (m.in. radnego Sejmiku Województwa Podlaskiego) i jestem w trakcie kończenia doktoratu z prawa na UWB.

Już jako uczeń szkoły podstawowej lubiłem pisać wypracowania dotyczące charakterystyki głównych bohaterów lektur. Będąc na studiach na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku szczególnie zainteresowałem się psychologią rozwoju osobistego.

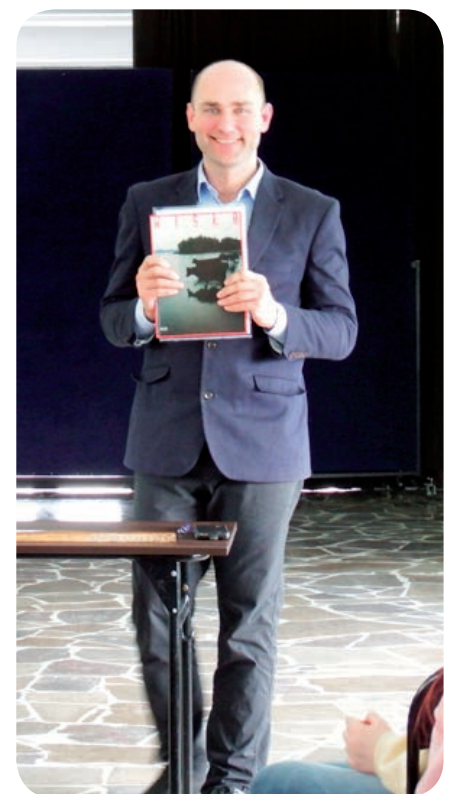
To od pewnych usłyszanych słów na pielgrzymce z Suwałk do Wilna (zob. rozdział II) oraz od książki „Inteligencja emocjonalna w praktyce” (D. Goleman) zaczęło się moje w pełni świadome zainteresowanie istotą „samodoskonalenia”.

Dwie kolejne książki po które sięgnąłem to: „Maksimum osiągnięć” (B. Tracy) oraz „Młody bogaty rentier” (R. Kiyosaki). Największy wpływ na moje myślenie i działanie wywarli: S. Covey („7 nawyków skutecznego działania”), P. Drucker (całokształt twórczości), V. Frankl („Człowiek w poszukiwaniu sensu”), D. Goleman i J. Welch („Winning znaczy zwyciężać”).

W Polsce również mamy uznanych twórców takich jak J. Santor-

ski i M. Szurawski, a także liderów biznesu którzy jednocześnie są nauczycielami i dzielą się swoją wiedzą jak A. Blikle, L. Czarnecki i S. Lachowski.

Przyznam szczerze, że w naszym kraju mamy deficyt pozytywnych wzorów, bo nasza mentalność skupia się na wytykaniu błędów, nie zaś na docenieniu zasług.

W 2009 r. postanowiłem napisać książkę. Podjąłem przemyślane działanie w tym celu, aby moje myśli zyskały realną formę. Stało się „to” zadaniem do zrealizowania. To jest też mój pierwszy krok w realizacji mojej życiowej misji i pasji.

Przyznam szczerze, że zawsze tkwiło we mnie głębokie przekonanie o słuszności wybranej drogi. Musiałem jednak też wytrwale śle-
czyć dniami i nocami nad napisa-

niem „Sztuki sukcesu” oraz otwo-
rzyć swe myśli przed Wami, Drodzy
Czytelnicy. Oto trzymasz owoc mo-
jej kilkuletniej pracy. Mam nadzieję,
że będzie Cię inspirowała i przez to
okaże się naprawdę owocna. Dzięki-
uję, bo czuję się zaszczycony, że
spędzisz ze mną czas, czytając ową
lekturę. Podczas czytania proszę
Cię o wytrwałość i cierpliwość.”

Książka „Jak być lepszym” (wyda-
nie drugie) dotyczy psychologii po-

zytywnej, rozwoju osobistego oraz
zawodowego. Książka skłania do re-
fleksji i inspirowania do działania. Istota
rozwoju osobistego polega na tym,
iż nawet jeśli ktoś jest w czymś do-
bry, to zawsze może być lepszy!

Pan Jacek Łapiński spotkał się
z czytelnikami Starych Boisk, Chru-
ślanek Józefowskich, Prawna i Józefo-
wowa nad Wisłą.

NASZA MAŁA OJCZYZNA: KALISZANY- 610 LAT

Najwcześniejsza wzmianka o Kaliszanych pochodzi z XV wieku. Długosz wspomina, że wieś Kaliszany w XV wieku stanowiła własność Mikołaja Czajki z Oleśnicy herbu Dębno, który w 1439 r. chwilowo był podstarościm krakowskim, współpatron kościoła w Szydłowcu, dziedzicem jednocześnie Jaworu, Nowogrodu, Krzczonowic i Kaliszan.

Kolejne dzieje wsi aż do XIX wieku nie są znane ze względu na skromne materiały źródłowe. Kaliszany należały wówczas do Ossolinskich, Dębowskich, a na początku XIX w. do Aleksandry z Lubomirskich hrabiny Rzewuskiej. Przez cały wiek XIX majątek często zmieniał właścicieli. W skład dóbr Kaliszany wchodziły: Kaliszany Folwark, Kaliszany Dwór, Kaliszany Osada, Kaliszany Kopanina oraz Las Ludomirów, wieś zarobna Łopoczno i Ostrów za Wisłą. Wg rejestru pomiarowego z 1845 r. grunta dworskie Folwarku Kaliszany i Kopanina wynosiły 2364 morgi i 80 prętów, natomiast grunta włościańskie wsi Kaliszany *48 morgi i 114 prętów

oraz wsi Łopoczno 377 morgi i 119 prętów.

W 1867 roku dobra Kaliszany obciążone pożyczką Towarzystwa Kredytowego poddane zostały pierwszej przymusowej licytacji. Na własność włościan wsi Kaliszany przekazano 215 morgi i 276 prętów gruntów ornych i wsi Łopoczno 221 morgi i 257 prętów. Pozostała wówczas Kolonia Kaliszany część pierwsza. Ponowne licytacje w latach późniejszych przyczyniły się do powstania Kolonii Kaliszany części II, III, IV i V.

Dobra Kaliszany Dwór składały się z dwóch rozdzielonych Wisłą części jedna na prawym brzegu, przy wysuniętym cyplu od północy graniczyła z Folwarkiem Kaliszany i Kolonią, od wschodu z dobrami Józefów, od pd. Z gruntami włościan wsi Kaliszany i od zachodu z Kolonią Kaliszany. Druga część na lewym brzegu Wisły to Folwark Ostrów u ujścia rzeki Kamiennej. Ogólny obszar dóbr Kaliszany dwór wynosił 551 morgi i 31 prętów, w tym Kaliszany Dwór 470 morgi i 140

prętów, a Folwark Ostrów 80 morgów i 191 prętów.

Na prawym brzegu Wisły, na wzgórzu, z pięknym widokiem na okolicę stał dwór budowany z cegły, kamieni a wapiennego i drzewa modrzewiowego, nakryty dwuspadowym dachem gontowym. Od frontu posiadał dwa ganki i dwie duże sale, od tyłu jeden ganek, który prowadził na „Błonie-ogrody rozciągające się pod wzgórzem wzdłuż Wisły/(W latach 20-tych ogrody te zostały zalane przez wody Wisły).Dwór zniszczony został w czasie I wojny światowej , pozostały po nim dwie piwnice sklepione kolebką . Ob. Ok dworu stał budynek kuchenny, a dalej na północ trzy murywane czworaki, między którymi duża murywana gorzelnia, wybudowana w 1843 roku. /poprzednia drewniana sponęła/, murywana owczarnia i wiatrak. Na południe od dworu rozciągał się park krajobrazowy, sięgający Kopaniny Kaliszańskiej.

Do części majątku Kaliszany Dwór od północy przylegał Folwark Kaliszany graniczący od północy z dobrami rządowymi Piotrawin i Lasem Ludomirów. Folwark posiadał 384 morgi gruntów ornich, 130 morgów pastwisk i 10 morgów pod zabudowaniami, a graniczący Las Ludomirów 180 morgów. Na wschód od Folwarku i Dworu Kaliszany leżał folwark Kopanina posiadający 218 morgów gruntów ornich i ogrodów oraz 2 morgi pod zabudowaniami. W skład majątku wchodziła również leżąca na lewym brzegu Wisły Kępa Kaliszańska, która miała 34 morgi gruntów ornich i 128 morgów pastwisk.

Wieś Kaliszany graniczyła od północy z Dworem/ na granicy gruntów dworskich i włościńskich znajdował się plac, na którym stała drewniana karczma/, a od południa ze wsią Łopoczno. Pod koniec XIX wieku Kaliszany posiadały 24 zagrody z gruntem 223 morgi, a Łopoczno 22 zagrody z gruntem 240 morgów, w obu wsiach było 243 mieszkańców.

W 1897 roku po drugiej parcelacji dóbr Kaliszany Dwór i Folwark określono 225 morgów na rzecz 49 gospodarzy. Powstała wówczas Kolonia Kaliszany część II, a następnie część III po odpisaniu 103 morgów i 277 prętów. Na przełomie XIX i XX wieku z Kępy Kaliszańskiej na Ostrowiu wydzielone zostały 22 morgi, które utworzyły Kolonię część IV. Ostatniej parcelacji dokonano w 1902 roku. Pozostałe dobra Kaliszany Dwór rozdzielono w równych 9-ciu morgowych częściach otrzymało 12 gospodarzy na terenie Kolonii Kaliszany część V.

W czasie I wojny Światowej Kaliszany , podobnie jak inne wsie Powiśla, zostały zniszczone. Przechodzący przez te tereny front pozostawił po sobie zgliszcza i pogorzeliska. Następna zabudowa wsi pochodzi z okresu międzywojen-

nego. W latach dwudziestych wybudowano szkołę i remizę strażacką. W Kaliszanach Starych stało wówczas 55 chałup i było 332 mieszkańców, a w Kolonii 52 chałupy i 301 mieszkańców.

W 1931 roku wybuchł pożar, który zniszczył 12 zagród, trzy lata później wody Wisły zalały część gospodarstw. Wieś ponownie uległa zniszczeniu, pozostały nieliczne budynki.

W czasie działań wojennych II wojny nie doznała zniszczeń. Po wojnie ziemie uległy parcelacji na mocy ustawy PKWN z 06.09.1944 roku.

Nie wszystkie miejscowości współczesnej gminy Józefów nad Wisłą należały do niej.Tak było z Kaliszanami. Gromada Kaliszany pozostawała w gminie Kamień(obecnie Łaziska).

Gromadę Kaliszany powołano w ramach powiatu puławskiego .W jej skład weszły dotychczasowe gromady: Kaliszany, Łopoczno, Kopanina Kaliszańska i Zgoda. W skład pierwszej gromadzkiej rady narodowej weszli następujący radni: Mikołajczyk Józef, Andrejak Jan, Markiewicz Stanisław, Kufel Aleksander, Jackowska Leokadia, Gozdor Władysław, Łosek Jan, Kowalczyk Stanisława, Osuch Waclaw, Rędzia Józef, Fik Waclaw, Czajkowski Jan, Ciostek Józef, Jezierska Krystyna, Gubernat Leonard. Najprawdopodobniej pierwszym przewodniczącym prezydium GRN został Józef Mikołajczyk.

Od 1958 roku w skład GRN Kaliszany wchodził w okręgu pierwszym : Ciostek Józef, Rajch Daniel, Smagiel Kazimierz, Czajkowski Franciszek, Stola Józef, Mikołajczyk Józef, Woś Stanisław, Jezierska Krystyna, Mazgaj Stanisław; w okręgu wyborczym nr 2: Zyska Stanisław, Osuch Waclaw, Banczerowska Stanisława, Pik Waclaw, Rędzia Józef, Markiewicz Stanisław. W latach 1958-1959 w składzie prezydium zasiadali: Mikołajczyk Józef- przewodniczący PGRN, Pik Waclaw, Zychowicz Stanisław, Markiewicz Stanisław członkowie. Gromada Kaliszany funkcjonowała zaledwie do końca 1959 roku.

Od 1972 roku Kaliszany weszły w skład nowo utworzonej Gminy Józefów nad Wisłą. Sołtysem w latach 1974-2002 był Wajs Stanisław. Kaliszany w GRN w latach 1978-1984 reprezentuje Zyska Wiesława , w 1984-1988 Świerszcz Krystyna, w latach 1988-1990 Kaliszany- Klocek Loreta a Kolonię Kaliszany Lasek Wojciech. W skład Rady Gmin Józefów nad Wisłą wchodzi Furtak Michał 1994-1998,w kadencji 1998-2002 i 2002-2006 Zarębski Jan Zdzisław, w latach 2006-2010 Piątek Mariusz a sołtysem od roku 2002 jest Kalisz Marek. Od roku 2010 do chwili obecnej w Radzie Gminy Kaliszany reprezentuje Jastrzębski Wiesław. Wsi od roku 2014 sołtysuje Józefacki Marcin.

Do ważniejszych wspólnych inwestycji w Kaliszanach na-

leży wymienić remont i modernizację remizy strażackiej. Koszt prac to ponad 400 tys. zł. z czego 290 tys. zł to dofinansowanie, które udało się pozyskać z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. W ramach projektu wymieniona została stolarka okienna i drzwiowa oraz porycie dachowe. Wykonane zostały nowe posadzki, docieplone ściany i zakupione wyposażenie. Świetlica w Kolonii Kaliszany wzbogaciła się m.in. w sprzęt sportowo-rekreacyjny i niezbędny w kuchni sprzęt AGD. Przy obiekcie stanął nowy plac zabaw dla dzieci. Dla dorosłych natomiast urządzono altanę z grillem. Pojawił się też nowy chodnik i ogrodzenie. Wszystkie te przygotowania związane były ze zbliżającym się jubileuszem OSP w Kaliszanych. 17 czerwca 2018 roku był szczególnym dniem dla społeczności strażackiej z Kaliszanych-Kolonii. Strażacy świętowali wówczas zaszczytny jubileusz 100-lecia działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w ich miejscowości połączony z uroczystością nadania sztandaru.

ATRAKcje **Kamieniołomy**

Kamieniołomy kaliszkańskie w zbczu Wisły to jedno z najpiękniejszych odsłoneń geologicznych w Europie. Najpiękniejszy widok na kamieniołomy jest podczas spływów Wisłą na północ, z biegiem rzeki. Kamieniołomy tworzą naturalny taras widokowy na Wisłę, przy dobrej pogodzie widać stąd Góry Świętokrzyskie oddalone o 100 km.

Obóz Ornitologiczny

Obóz Ornitologiczny „Kaliszany” zorganizowano po raz pierwszy w roku 1993 na terenie Małopolskiego Przełomu Wisły na Lubelszczyźnie, a prace nieprzerwanie każdej jesieni trwają do dziś.

Prace prowadzone są na wyspie w dolinie rzeki Wisły w trakcie jesiennej wędrówki ptaków koło miejscowości Kaliszany Kolonia w gminie Józefów nad Wisłą. Ptaki chwymane są w sieci ornitologiczne w ilości 40-60 o łącznej długości ponad 500 m wzdłuż ścieżek o długości ponad 1 km i pułapki tunelowe o metalowej konstrukcji, powleczone siatką. Sieci rozstawiane są głównie w zakrzewieniach, zadrzewieniach i na otwartych przestrzeniach na wyspie, ale też na pobliskich wysepkach i łachach piaszczystych.

Obozowisko znajduje się nad brzegiem Wisły z przepięknym widokiem na rzekę i łęg. Nie ma tu stałych budowli, ani żadnych udogodnień cywilizacyjnych. Każdego roku potrzebny do życia sprzęt przewozi się przez kanał lub spławia Wisłą i instaluje na wyspie, by po wszystkim zwinąć go i złożyć w bezpiecznym miejscu. Na kolejny rok zostają tylko

drewniane konstrukcje i niektóre przedmioty niszczone czasem przez rzekę. Mieszka się w namiotach, korzysta z kuchenki gazowej i ogniska, a wodę do picia przynosi z pobliskiej miejscowości.

Głównym Organizatorem Obozu jest Robert Rudolf. Współorganizatorami są: Sekcja Przyrodnicza Koła Naukowego Biologów i Hodowców Zwierząt UP w Lublinie, Studenckie Koło Naukowe Biologów UMCS, Zakład Ochrony Przyrody UMCS, Zespół Lubelskich Parków Krajobrazowych, Stowarzyszenie „Nadwiślański Świt”, Oddział Terenowy Fundacji Akcja Bałtycka - Kaliszany. Co roku w pracach Obozu uczestniczy około 100 – 200 osób, głównie z terenu Lubelszczyzny, jak również z innych części Polski. Uczestnikami są ornitolodzy, przyrodnicy, amatorzy i profesjonaliści, osoby nie związane bezpośrednio z ptakami i przyrodą, mężczyźni, kobiety i dzieci.

Wyspa Kaliszkańska została „odkryta” w latach 80-tych. Wtedy pojawili się pierwsi ornitolodzy, którzy zafascynowani obecnością ptaków, jak i krajobrazem nastawiali się głównie na obserwacje, dopiero później na obrączkowanie. Początki były trudne, mieli kilka sieci, a pułapki na ptaki siewkowate tkali sami. Ptaków chwymano niewiele i nieregularnie. W sposób ciągły prace w Kaliszanych trwają od 1993 roku. Przez pierwsze 4 lata chwymano przeważnie ptaki wodno-błotne i w mniejszej ilości wróblowate. W dalszych latach zmieniło się siedlisko, łachy i wyspy porośnięte niewielką roślinnością pozarastały, zaczęło pojawiać się mniej ptaków siewkowych. W związku z tym przesunięto czas trwania Obozu na sierpień – październik i zaczęto chwytać więcej wróblaków i tak to wygląda obecnie. Samo obozowisko również zmieniło swoje miejsce, ze środka wyspy na jej brzeg i bliskość nurtu Wisły.

Stacja badawcza Obóz Ornitologiczny w Kaliszanych współpracuje z Programem Badawczym Akcja Bałtycka, została włączona do Krajowej Sieci Stacji Obrączkowania Ptaków (KSSOP) oraz działa w ramach europejskiej sieci SE European Bird Migration Network (SEEN).

Tekst i zdjęcia za: kaliszany.blogspot.com

Bibliografia:

- Budzyńska E., *Opis wsi Kaliszany*, Pracownia Konserwacji Zabytków, Lublin 1981
- Zugaj L., *Historia Gminy Józefów nad Wisłą*, Lublin 2014
- Nowak M., *25 lat Samorządności w Gminie Józefów nad Wisłą*, Józefów nad Wisłą 2015
- Strona internetowa: kaliszany.blogspot.com

SYCYLIJSKA PRZYGODA

W dniach 10 – 16.02.2019 roku odbyła się pierwsza mobilność międzynarodowa w ramach programu Erasmus+. W trakcie pobytu we Włoszech realizowaliśmy zadania projektu „UNESCO- Untold Experiences Stories of a Country”. Był to czas pełen radości i niezapomnianych wrażeń! Wraz z kolegami i koleżankami z innych krajów pracowaliśmy nad realizacją postawionych przed nami zadań. Był to m. in. kwestionariusz „UNESCO in my life”. Codziennie zwiedzaliśmy zabytki wpisane na listę UNESCO. Przeprowadzaliśmy też wywiady w grupach międzynarodowych. Rozmowy z turystami oraz lokalnymi mieszkańca-

mi nagrywaliśmy i zapisywaliśmy na tabletach. Podziwialiśmy piękne krajobrazy sycylijskie oraz smakowaliśmy tradycyjnych potraw. Mieliśmy również okazję zatańczyć ludowy taniec sycylijski.

Po odbytej mobilności z pewnością możemy powiedzieć, że udział w takim projekcie jest świetną okazją do przełamania bariery językowej, do zawarcia nowych znajomości i przyjaźni oraz otwarcia się na różnorodność kulturową. Zachęcamy uczniów do dalszej pracy w projekcie i rozwijania swoich umiejętności.

JÓZEFÓW NAD WISŁĄ

„MAM TAK SAMO, JAK TY. MOJE
MIASTO, A W NIM...”?

GMINNE CENTRUM KULTURY ZAPRASZA WSZYSTKICH DO UDZIAŁU W QUIZIE HISTORYCZNYM

INFORMACJA. Za każdą prawidłową odpowiedź- 1 pkt. Musisz zgromadzić co najmniej 25 pkt, aby ubiegać się o nagrodę. Nagrody finansowe 3x 50 zł. wylosujemy z nadesłanych prawidłowych odpowiedzi. Na karcie z odpowiedziami(wg. schematu: nr pytania- odpowiedź) podaj imię i nazwisko, adres i nr telefonu. Rozwiązania wyślij e-mailem na adres gckjozefow@o2.pl lub na adres: Gminne Centrum Kultury, ul. Parkowa 13,24-340 Józefów nad Wisłą.
Konkurs trwa do 30 kwietnia 2019 r. Losowanie 8 maja.
Wręczenie nagród na imprezie Święta Sadów- 19 maja.
Quiz jest umieszczony na stronach internetowych: gminajozefow.pl, gckjozefownadwisla.pl oraz w gazecie „Nasza Gmina”

MIESIĄC MARZEC - URODZINY JÓZEFOWA NAD WISŁĄ

1. Podaj datę wydania przywileju lokacyjnego Józefowa.
2. Imię i nazwisko założyciela naszego miasta.
3. W którym roku została konsekrowana świątynia józefowska i pod jakim wezwaniem?
4. W jakich latach Józefów był siedzibą cyrkułu?
5. Co przedstawiają niżej zamieszczone zdjęcia:

6. Jaki zakon sprowadził do Józefowa Andrzej Potocki?
7. Co upamiętnia kapliczka obok stacji paliw w Józefowie?
8. Podaj imię i nazwisko pierwszego burmistrza Józefowa.
9. Z jaki powstaniem kojarzą się nazwiska: gwardian Barański, ojciec Banasiński gwardian Brzeziński ?
10. W którym roku powstał sad założony przez Konstantego Przewłockiego?
11. Podaj rok powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Józefowie.
12. Rosjanie stacjonujący w Józefowie wybudowali most przez Wisłę. Podaj rok.
13. Czym rozślawił Józefów ostatni jej właściciel Roman Rostworowski?
14. W którym roku powstała w Józefowie pierwsza szkoła elementarna?
15. W czasie II wojny światowej w Józefowie znajdowały się obozy pracy. Ile ich było?
16. Sołtysował w Józefowie 29 lat. Sołtys-rekordzista, podaj jego imię i nazwisko.
17. Gdzie znajdował się w Józefowie Dom Higieny Osobistej?
18. Święto Sadów to impreza na stałe związana z naszym miastem. Kiedy odbyła się po raz pierwszy?
19. Podaj imię i nazwisko przynajmniej jednego z naczelników Józefowa.
20. W roku 2018 została utworzona Izba Pamięci. To z kolei druga w naszej miejscowości. Podaj imię i nazwisko założyciela oraz rok powstania pierwszej Izby Pamięci?
21. W którym roku został oddany do użytku budynek nowej szkoły?
22. W którym roku zostaje otwarty hotel „Bursztynowy” i skąd pochodzi jego nazwa?
23. W którym roku powstała i jaką nosi nazwę pierwsza grupa producencka.
24. Wymień przynajmniej trzy inwestycje, które wzbogaciły lub zmodernizowały infrastrukturę Józefowa.
25. Na liście ministerialnej produktów regionalnych znalazły się również nasze. Wymień, jakie?
26. Podaj imię i nazwisko obecnego burmistrza, sołtysa Józefowa nad Wisłą.
27. Jakie barwy ma flaga Józefowa nad Wisłą?

TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12,1-8.11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian (11,23-26) i z Ewangelii św. Jana (13,1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszczycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych.

Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczerzy. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej.

Święty Paweł przypomina także inne słowa Jezusa z Ostatniej Wieczerzy: „Kielich ten jest nowym przymierzem we krwi mojej”. Tak jak przymierze synajskie, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, zostało zawarte przez pokropienie krwią ofiarnych zwierząt, tak krew zabitego Jezusa posłuży jako krew Nowego i Wiecznego Przymierza. Nowym Ludem Bożym - Kościołem - staną się ci, którzy przez chrzest zanurzeni zostaną w zbawczą mękę i śmierć Chrystusa. Chrześcijanie - zgodnie z poleceniem Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” - sprawować mają pamiątkę Jego śmierci i zmartwychwstania przez spożywanie Ciała i Krwi Chrystusa. Przewodząc jej będą ci, którzy przez modlitwę i włożenie rąk w sposób szczególny uczestniczyć będą w jedynym kapłaństwie Jezusa Chrystusa.

Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Ten, którego nazywamy „Nauczycielem i Panem” zrobił coś, co zwykle czynił sługa. Na pamiątkę tego wydarzenia w wielu parafiach po homilii kapłan umywa wybranym parafianom nogi. Przypomina to prawdę, że wszelkie przewodzenie w Kościele powinno odbywać się w duchu służby bliźniemu...

Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy, zwanej ciemnicą. Tam do późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwać będą wraz z Jezusem, wspominając Jego samotną modlitwę w Ogrójcu, zdradzieckie pojmanie i pierwsze przesłuchania. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

WIELKI PIĄTEK

Nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach trwa spo-

wiedź, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy, odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji Krzyża i obrzędów Komunii.

Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzedza ich dzwonek, nie śpiewa się żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele klękają. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze zdrowie...

Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypomina Ewangelia.

Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat.

Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazuje się je ponownie wiernym. Kapłan odśłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadając: „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela.

Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa. Robią to - w zależności od parafii - albo wszyscy wierni, albo tylko niektórzy. Śpiewa się przy tym zazwyczaj jedną z najbardziej przejmujących pieśni - „Ludu mój ludu”. Ukazuje ona, co Bóg zrobił dla Izraelitów, gdy wychodzili z ziemi egipskiej, i czym oni odpłacili Jego Jednorodzonemu Synowi. Każdy może dodać w myśli własną zwrotkę. Bo każdy doświadczył od Boga wielu dobrodziejstw, a często odpłaca Mu grzechem.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne...

Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

WIELKA SOBOTA - WIGILIA PASCHALNA

Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że

nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężywszy śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty.

To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wigilii Paschalnej nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrztelnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do niego należy czas i wieczność. Jemu chwala i panowanie przez wszystkie wieki wieków”.

Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczyli w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Bo przecież nie musimy się już bać największego wroga, śmierci, skoro On ją pokonał. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już przewyciężony.

A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne. „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie (...) Raduj się Ziemiopromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla Wieków pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał (...) Tej nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci jako zwycięzca wyszedł z otchłani (...) O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś Swego Syna (...)”.

Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrztelna.

Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrztelne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili.

Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne.

W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. Chrześcijańskie całe światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana. Ta procesja może mieć też miejsce następnego dnia rankiem, przed pierwszą Mszą świętą. Gdy wschodzi słońce, jakże wyraziście brzmią słowa wielkanocnego orędzia: „Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstał, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków”. Za: Opoka.org.pl, Andrzej Macura

Ważne momenty i wybrane zwyczaje

- Karnawał i ostatki – od dawna ludzie między świętem 3 króli a Środą Popielcową bawili się, jedli i tańczyli – później, w okresie Wielkiego Postu, nie było o tym mowy! Post był bardzo surowo przestrzegany. Dlatego podczas ostatków popularny był zwyczaj wnoszenia między bawiących się szkieletu śledzia – miało to oznaczać zakończenie zabawy i przypomnieć o nadchodzących dniach, kiedy jedzono dość biednie. Niektóre zabawy odwiedzał też dziad zapustny, który o północy wyganiał bawiących się do domu.
- Środa popielcowa – zaczynamy wtedy czas pokuty, przygotowania do świąt. Posypanie głowy popiołem przypomina, że jesteśmy śmiertelni i odwiedzamy ten świat tylko “na chwilę”, dlatego powinniśmy starać się żyć jak najlepiej. Słyszymy wtedy słowa “Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię”.
- Wielki Post – dawniej obchodzono go bardzo surowo. Nie było mowy o zabawach, muzykowaniu czy tłustym jedzeniu. Na Wielki Post nawet organy w Kościele milkły – tak, jak współcześnie w Wielki Piątek. Nie było też dzwonek – zamiast nich słychać było kołatki. W tym czasie ludzie więcej się modlili, pomagali ubogim i przygotowywali się do Świąt, zarówno duchowo jak i praktycznie – np. sprzątając obejście i przygotowując ozdoby świąteczne. Warto wiedzieć, że Wielki Post pokrywa się w czasie z tzw. przednowkiem – w gospodarstwach zapasy zimowe powoli się kończyły, a na polach często leżał jeszcze śnieg, nie było nowych zbiorów. Konieczne było zatem oszczędzanie jedzenia. Nie jedzono też jajek, ponieważ odkładano je na święta. Post miał zatem wymiar nie tylko religijny, ale też bardzo praktyczny!
- Śródpoście – tradycyjnie jest to 4. niedziela Wielkiego Postu. Wtedy na jeden dzień powracała do kościoła i domostw radosna atmosfera. Po pierwsze ma ona przypominać, że cały Wielki Post, który był dawniej trudny i bardzo poważnie traktowany, służy oczekiwaniu na bardzo radosne wydarzenie – Zmartwychwstanie! Dlatego w tą niedzielę śpiewa się pełne nadziei pieśni, słychać dzwony i muzykę. Ciekawym zwyczajem było wielkie hałasowanie na polach i łąkach – dzieci z grzechotkami, kołatkami i innymi

hałasującymi instrumentami biegły budzić hałasem przyrodę, żeby na święta i na wiosnę wszystko się zazieleniło i zaczęło kwitnąć.

- Niedziela Palmowa – upamiętnia wjazd Jezusa do Jerozolimy. Tradycyjnie palmy robiono z tych roślin, które rosły nad rzeką – bo płynąca w nich woda dawała roślinom zieleń i życie, te rośliny odradzały się po zimie najszybciej. Była to m.in. wierzba i trawy oraz trzciny nadrzeczne. Uplecionymi i poświęconymi palemkami po mszy w Niedzielę Palmową lekko się okładano nawzajem, mówiąc: „Nie ja biję, palma bije, za tydzień wielki dzień, na 6 noc – Wielkanoc”. Miało przypomnieć o zbliżających się wielkimi krokami świętach i przynieść szczęście. Palemkami klepano też zwierzęta, by były zdrowe przez cały rok. Palmy zatknięte w domu, np. za obraz, miały chronić dom przed gromami w czasie burzy, a wszystkich domowników – przed złymi mocami, chorobami i nieszczęściem.
- Wielki Czwartek chłopcy ze wsi wyganiaли Wielki Post, hałasując kołatkami (dzwony kościelne milczały aż do Niedzieli Wielkanocnej). Dzieci robiły dobry uczynek i przy okazji świetnie się bawiły. Do dziś księża praktykują w ten dzień obrzęd polewania stóp dwunastu mężczyznom. To na pamiątkę Ostatniej Wierzy Chrystusa z apostołami.
- Wielki Piątek to dzień wyciszenia. W Kościele nie ma mszy świętej (to jedyny taki dzień w roku), natomiast gromadzą się tam wierni, którzy modlą się w ważnych dla siebie intencjach. W niemal każdym polskim kościele jest nocne czuwanie przy grobie Jezusa, którego pilnują strażnicy (strażacy, harcerze, żołnierze). Dawniej piątkowe modlitwy były bardziej widowiskowe. Pojawiały się procesje grzeszników odzianych w worki żałobne, którzy kładli się krzyżem na podłodze i przepraszaali za swoje grzechy.
- Wielka Sobota to Wigilia Wielkanocy. Podczas nabożeństwa w tym dniu święci się ogień, wodę i ciernie. Ogień symbolicznie spala to, co stare, woda daje życie. Dawniej wodą spryskiwano dom, by rok był spokojny. Podsycano ogień i wrzucano do niego leszczyny. Popiół rozrzucono w dniu pierwszej orki, co miało zapewnić szczęście i dostatek. Dziś ogień pełni inną rolę, służy do odpalenia paschału, czyli wielkiej święcy, która pali się aż do końca świąt Wielkiej Nocy. Paschał stoi tuż przy ołtarzu. Sobota to również dzień święcenia pokarmów. Zgodnie z tradycją święconka powinna zostać przygotowana już w Wielki Piątek.

Do koszyczka wkładamy:

- baranka – symbol zmartwychwstałego Chrystusa,
- jajka – symbol rodzącego się życia,
- chrzan – symbol siły,
- wędlina – symbol płodności i dostatku,
- ser – symbol zdrowia dla zwierząt hodowlanych,
- sól – symbol oczyszczenia domostwa od złego oraz istota prawdy,
- ciasto (babka) – symbol wszechstronnych umiejętności.
- Naturalnie barwiono jeden z ważniejszych symboli świąt Wielkiej Nocy – jajka. Ten symbol rodzącego się życia odnosi się także do Jezusa, który pokonał

śmierć. Dawniej wierzono, że pisanki mają magiczną moc, np. mogą uzdrawiać chorych. Nigdy ich nie lekceważono. Dziś o ich mocy przypominamy sobie właśnie podczas Wielkanocy – to przecież jajka są pierwszą potrawą spożywaną w Niedzielę Wielkanocną. Składamy sobie życzenia i dzielimy jajkiem. Wielkanoc, tak jak Boże Narodzenie, ma swoje specjalne. Zgodnie z tradycją należy je przygotować właśnie w piątek. Trzeba się spieszyć, ponieważ po sobotnim święceniu nie powinno się już nic sprzątać ani przygotowywać. To czas, kiedy należy duchowo przygotować się na zmartwychwstanie Jezusa.

- Tradycyjne świąteczne potrawy to: żurek – czyli barszcz biały, kiełbasa – zwykle biała, na ciepło, szynka wędzona w jałowcowym dymie, ćwikła z chrzaniem, pieczone mięso, własnoręcznie wykonana babka, mazurek z artystycznymi dekoracjami, pascha, kołacz, sernik (kiedyś zwany przekładańcem). Według tradycji stół świąteczny powinien być przykryty białym obrusem i udekorowany liśćmi bukszpanu. Na środku stołu stawiamy baranka, np. na łączce z rzeżuchy. Rzeżucha to symbol sił witalnych i rodzącego się życia. W Niedzielę Wielkanocną świętujemy! Wstajemy bardzo wcześnie, by pójść na mszę zwaną rezurekcyjną. Niedziela to najważniejsze święto chrześcijańskie, nazywane dawniej Paschą. Następnie zasiadamy do świątecznego rodzinnego śniadania. Wielkanocna Niedziela to czas przeznaczony na rodzinne biesiadowanie. Dzieci bawią się w poszukiwanie prezentów podrzuconych przez zajęczka.
- Wielkanocny Poniedziałek (lany poniedziałek, śmigus-dyngus) to czas radości, zabawy, psikusów, na które wszyscy czekali przez cały okres postu. W tym dniu polewamy się wodą. Dawniej śmigus i dyngus były osobnymi zwyczajami – śmigus oznaczał tradycyjne smaganie, czyli uderzanie wierzbowymi gałązkami lub polewanie wodą. Wszystko w formie zabawy – chłopcy smagali dziewczęta po gołych łydkach. Dyngus to inaczej wykup. Chłopcy chodzi od domu do domu i w zamian za życzenia i śpiew domagali się wykupu w postaci pisanek, słodyczy, pieniędzy. Z czasem połączono te zwyczaje i dziś tylko polewamy się wodą. Dawniej chodzono po wsi z kogutem – symbolem sił witalnych i urodzaju. Kogutek był mile widzianym gościem w każdym gospodarstwie. Z czasem żywe zwierzęta zastąpiły te gliniane, drewniane. W Wielkanocny Poniedziałek święci się pola. Gospodarze wyruszają w procesji na pola. Świącą je palmami nasączonym wodą. Z tych pal robią krzyżyki i wbijają w ziemię, aby zapewnić sobie dostatek. To okazja do spotkań towarzyskich i rozmów, cieszenia się wspólnie spędzonym czasem i budzącą się do życia przyrodą.

WYBORY SOŁECKIE 2019

Październikowe wybory Burmistrza i Radnych Rady Gminy i Miasta Józefów nad Wisłą nie zakończyły procesu kształtowania się samorządowych organów VIII kadencji. W tym celu w miesiącu marcu odbyły się wybory Sołtysów – organów wykonawczych Sołectw, oraz wybór Członków Rad Sołeckich, które mają wspierać Sołtysów w realizacji zadań. W gminie Józefów nad Wisłą jest 34 sołectw. Sołtys i rada sołecka są jednostkami pomocniczymi gminy. Czym powinien charakteryzować się współczesny sołtys? Sołtys w swojej działalności powinien pozostawać blisko ludzi, aktywizować i wspierać mieszkańców, a także zbierać środki zewnętrzne na ważne przedsięwzięcia. Współcześnie sołtys jest organem wykonawczym sołectwa. Reprezentuje sołectwo na zewnątrz, zwołuje wiejskie zebrania, zajmuje się pobieraniem podatku rolnego, leśnego.

W wyniku przeprowadzonych wyborów sołtysami w poszczególnych miejscowościach zostali:

1. Basonia - Aneta Burda
2. Boiska Kolonia- Józef Iwan
3. Bór – Paulina Górską
4. Chruślanki Józefowskie – Janusz Mulier
5. Chruślanki Mazanowskie- Renata Dymek
6. Chruślina- Irena Kręcisz
7. Chruślina Kolonia- Maria Kowalska
8. Dębniak – Irena Guściora
9. Idalin – Justyna Różalska
10. Józefów nad Wisłą- Jolanta Morek
11. Kaliszany Kolonia- Dariusz Włodarczyk
12. Kolczyn – Ewa Komsa

13. Łopoczno – Krzysztof Pastwa
14. Mariampol – Zbigniew Bulzak
15. Mazanów – Ewa Borkowska
16. Miłoszówka – Justyna Mianowana
17. Niesiołowice- Krzysztof Krukowicz
18. Nieszawa- Piotr Chojecki
19. Nieszawa Kolonia- Edyta Zagóra
20. Nietrzeba – Janina Chojecka
21. Owczarnia – Anna Nagrodzka
22. Pielgrzymka – Iwona Kołodziej
23. Pocześle – Jarosław Dziadura
24. Prawno- Dorota Stefańczak
25. Rybitwy – Joanna Zaręba-Kotowska
26. Spławy – Anna Karabela
27. Stare Boiska – Andrzej Wójcicki
28. Stasin – Zygmunt Kasperek
29. Stefanówka- Kazimiera Wojtaszek
30. Studnisko – Adam Madej
31. Ugory – Mirosław Fitulski
32. Wałowice- Alicja Kłudka
33. Wałowice Kolonia- Piotr Dzięśław
34. Wółka Kolczyńska- Ewa Adamczyk

Kobiety przejmują stery. Mamy 21 sołtyszek i 13 sołtysów. Wszystkim wybranym sołtysom życzymy skutecznej i owocnej działalności na rzecz swojej „małej ojczyzny”, satysfakcji z wykonywania mandatu społecznego. Życzymy sukcesów i dobrej współpracy z mieszkańcami.

DZIEŃ KOBIEŃ...

Pierwsze skojarzenia najczęściej prowadzą nas do nie tak odległych czasów PRL-u, gdzie od dyrektora zakładu pracy kobiety otrzymywały standardowy pakiet: goździki, rajstopy a nawet rękawiczki!

Warto pamiętać o genezie tego święta. Za pierwowzór Dnia Kobiet przyjęła można obchodzone w starożytnym Rzymie Matronalia. Były to uroczystości przypadające na pierwszy tydzień marca, związane z początkiem nowego roku, macierzyństwem i płodnością. Z okazji tego święta mężowie obdarowywali swoje żony prezentami i spełniali ich życzenia. Święto to, obchodzone obecnie 8 marca, celebrowane jest od 1910 roku. Pierwszy dzień kobiet ustanowiony został po zamieszkach i strajkach w No-

wym Jorku, kiedy to kobiety domagały się równouprawnienia społecznego.

Od tamtej pory wiele się zmieniło, a kobiety coraz bardziej pragną zaznaczyć swoją niezależność i siłę –dlatego często odcinają się od tego święta grubą kreską. Przez wiele ostatnich lat kobiety wręcz sabotowały ten dzień, głosząc hasła równouprawnienia. Ostatnio zauważalna jest chęć powrotu do tego, co dla świata i nas ludzi naturalne. Dostrzegamy różnice, z którymi tak pięknie zostaliśmy stworzeni. A stworzeni tak właśnie, aby w świecie zachować harmonię. Nie uciekniemy od tych różnic, delikatności, opiekuńczości i kobiecej intuicji uzupełnionej męską siłą, działaniem i determinacją.

10 marca w Gminnym Centrum Kultury uroczystie obchodziliśmy Gminne Święto Kobiet. Życzenia dla wszystkich Pań w asyście Panów radnych złożył burmistrz Grzegorz Kapica. Gościem specjalnym był wspaniały wokalista z Francji - Chris Schittulli. Występ dla Pań przygotowali również Panowie ze Środowiskowego Domu Samopomocy w Prawnie. Dziękujemy również Panu Piotrowi Grabkowi za piękny występ.

OCHOTNICZE STRAŻE POŻARNE - SPOTKANIE SPRAWOZDAWCZE

Dnia 17 marca 2019 roku zebraniem w OSP Boiska zakończyła się kampania sprawozdawcza Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu Gminy Józefów nad Wisłą. Zebrania odbyły się w 13 jednostkach. Główne tematy poruszane na zebraniach dotyczyły podnoszenia kwalifikacji druhów oraz poprawy warunków socjalno-bytowych jednostek OSP w swoich siedzibach. Jednostki zgłaszały również potrzeby zakupu sprzętu ratowniczo-gaśniczego niezbędnego do prowadzenia akcji ratowniczych.

W trakcie zebrania Burmistrz Józefowa nad Wisłą podziękował Druhom i Druhom za poświęcenie i zaangażowanie na rzecz bezpieczeństwa mieszkańców naszej gminy, zapewnił również o swoim wsparciu na rzecz działalności jednostek OSP w 2019.

Święto Sądów

Józefów nad Wisłą

POPARZENI KAWĄ TRZY

ROKICZANKA

19 maja 2019 r.

10 zł
Wstęp

PLAY BOYS
JA W TO NIE WIERZE